

Sinna olleks kül tulnud, minna ei olle wasto wõtnud. Mul wägga halle meel, mo südda wallo sees, kui nuhtled, Jõsand, kibbedast, siis kisen-
dan ma halledast!

Pallu sinna, armas hingekarjane, minno eest, et ma saaks weel wasto woetud! Amen.

Üks laul.

Wist: Jesus, tulle minuise.

1. Jesus tulleb armastes, Tõstab kät sind õnnistes, Sullago so südda nüüd, Jesus kus-
tutab so süüd.

2. Pauslge liggi, taewawäed, Kes seäl Jesu pället nääd, Nende peäle paistwad müüd, Kes
sinn nutivad patto süüd.

3. Süab Jesu armastus: Arka ülles kog-
godus, Waat, so laste õnnistus On jo armus
põllemas.

Wist: Ma puun teigeit hingest. 1840.

1. Oh hing, miks aega widad, Et ja ei

põra weel? Waat, minno külje hawad, Need
ootivad wägga sind, Et enne surma surred, Siis
surmas ello saad: Kui ilma mahhajättad, Siis
inglid terretad.

2. Ma ollen walmistatud. Neil aset Jõsa
maal, Kes armo hõmmustawad, Ning kütwad
tõega; Ma ollen isse saatjaks Siin wäla ilma
peäl, Ja jälle rõmustajaks, Kui kurbdust tun-
newad.

3. Oh minno armokõssed, Kül pea lahkume
Siit teine teise sõbrust, Siiski ei kurbaks sa:
Kül taewas kofko same, Seäl on se pärris Ma,
Ning Jõsa pället näme, Ja kütust laulame.

Wist: Hinge peioke.

22. Talweku. 1840.

1. Millal peäsen siit Surma ihho seest?
Hingel iggaw, Jõsand, tulle, Peästa mind sest
patto koormast! Jesus, tulle sa, Peästa armoga.

2. Jõsand, kule mind, Ei ma jätta sind.
Sinna minno kallim warra, Mo hing sinno pole
hoiab. Ei ma jätta sind, Jesus, aita mind.

3. Keif mo mõtte, meel Käid nüüd sinno